

La deshumanització

written by Josep Catà i Tur | 21 de desembre de 2017

La deshumanització fa temps que la tenen covada. Des dels inicis de la catalanofòbia de masses (abans ho era només d'elits), que es va iniciar, de manera induïda, el primer terç del segle XVII. Hi tingué molt a veure la necessitat de les elits castellanques de trobar l'enemic intern que havien perdut en decretar l'expulsió dels morescs el 1609. La mort del virrei Santa Coloma el 1640 marca un pic important d'aquest fenomen que gaudeix encara d'una salut de ferro. Els ambaixadors catalans que es trobaven llavors a Madrid el pogueren patir en carn pròpia. Quevedo fou un propagandista abrandat de la fe anticatalana.

La catalanofòbia, tan ben estudiada per Francesc Ferrer i Gironès, ha estat una de les bases més sòlides del domini castellà sobre Catalunya. Ha estat latent sempre i ha rebrotat amb força quan ha convingut als interessos de les elits dominants: 1905, 1923, 1932, 1936, 1981, 2006, 2010... Avui en dia és una arma electoral de primera magnitud sobretot, però no només, fora de Catalunya. Un dels molts dèficits de l'anomenada transició democràtica ha estat la nul·la intenció dels governs espanyols de fer pedagogia en contra. No els ha convingut. La imposició d'una bombolla informativa anticatalana ha reblat el clau.